

Rachel Hausfater

Dany dit NON!

Dany spune NU!

Ediție bilingvă

Traducere din limba franceză
de Diana Morărașu

2019

Table des matières

1. T'en dis quoi ?	6
2. Pas pour moi !	14
3. La démocratie	22
4. En tant que...	30
5. Détroné	38
6. Un bon conseil	50
7. Seul au monde	60
8. La drôle de guerre	68
9. Pourquoi ?.....	76
10. Un mauvais conseil	86
11. Série noire.....	94
12. Travail d'équipe	104
13. <i>And the winner is...</i>	114
14. Gibier de potence	122
15. Ce n'est pas un crime !	134
16. Mots dits	140
17. Adorable...	152
18. Avoquois ?	164

Cuprins

1. Tu ce crezi?	7
2. Nu-i de mine!	15
3. Democrația.....	23
4. În calitate de...	31
5. Detronat	39
6. Un consiliu bun	51
7. Singur pe lume.....	61
8. O minunătie de război	69
9. De ce?	77
10. Un consiliu prost	87
11. Thrillerul.....	95
12. Muncă de echipă	105
13. <i>And the winner is...</i>	115
14. Candidat la pușcărie	123
15. Nu-i o crimă!	135
16. Cuvinte spuse.....	141
17. Adorabil...	153
18. Avo... ce?	165

Chapitre 1 T'en dis quoi?

Dany dort.

Enfin, il essaie...

Si seulement le professeur d'histoire-géographie,
M. Losof, se taisait un peu !

Du fond de sa torpeur, Dany perçoit quelques bribes de son (dis)cours : blablabla élections, blablabla délégués, blablabla rôle à jouer, blablabla poil au nez. Sans intérêt. De toute façon, il est trop tôt et il fait trop chaud pour écouter. Et puis, les vacances sont si proches... Dany n'est pas encore habitué : septembre, ça devrait être férié ! Mais même pas... La rentrée est passée,

Capitolul 1

Tu ce crezi?

Dany doarme. Mă rog, încearcă...

Dacă domnul Losof, profesorul de istorie-geografie, ar tăcea puțin!

Din toropeala lui adâncă, Dany aude câteva frânturi din (dis)cursul acestuia: blablabla alegeri, blablabla reprezentanți, blablabla rol de jucat, blablabla apă de ploaie. Neinteresant. Oricum e mult prea devreme și mult prea cald ca să fie în stare să asculte. Si apoi, abia ce s-a terminat vacanța... Dany nu s-a obișnuit încă: luna septembrie ar trebui declarată lună de odihnă! Nici pomeneală însă... A trecut începutul școlii,

la sixième est commencée, les profs déjà énervés et Dany déjà dégoûté. Et pas du tout motivé...

Bien sûr, comme tout le monde, il voulait passer en sixième, aller au collège, devenir grand, bête et méchant. Il est passé, malgré ses notes bof, son attitude limite, ses bagarres i-nac-cep-tables ! Il sait bien, Dany, que rien ne va changer, qu'il ne va pas, qu'il ne veut pas changer. Depuis des années, depuis toutes ses années en fait, on lui reproche de crier, de frapper, de ne rien respecter, de ne pas travailler. Car Dany – ou Dan, comme l'appellent ses parents et les quelques amis qu'il n'a pas encore transformés en ennemis – est un diable, un démon, un damné... et condamné à le rester. Il est sûr qu'au collège il continuera à ne pas progresser, à ne pas se calmer, à ne pas être aimé. C'est comme ça, il est comme ça, il trouve ça bien d'être mal comme ça...

Tout le monde le sait, l'école et lui ne s'entendent pas. Seulement, ils vont bien devoir se supporter encore quelque temps, encore au moins... sept ans ?! ARGHHH !!! C'est pour ça qu'il dort ; pour que le temps passe plus vite.

clasa a cincea¹ a început, profii sunt deja nervosi, iar Dany e deja plictisit. Si lipsit de orice motivație...

Evident, voia și el, ca toată lumea, să treacă în clasa a cincea, să meargă la gimnaziu, să se facă mare, prost și rău. Îi, în ciuda notelor jalnice, a atitudinii lui sub orice critică, a bătăilor i-nac-cep-ta-bi-le în care s-a băgat, a trecut! Dany știe foarte bine că nu se va schimba nimic, că el nu se va schimba, că nici nu vrea să se schimbe. De ani de zile, de fapt de când e el pe lumea asta, îi se reproșează că tipă, lovește, nu respectă nimic, nu muncește. Căci Dany – sau Dan, cum îi spun părinții și cei câțiva prieteni care nu i-au devenit încă dușmani – este un diavol, un demon, un damnat... și condamnat să rămână aşa pe veci. Este absolut sigur că la gimnaziu o va ține în continuare tot aşa, nu va progresă, nu se va potoli, nu-l va îndrăgi nimeni. Asta e, aşa e el, lui îi se pare în regulă să fie aşa, rău...

Toată lumea știe că el și școala nu au o relație prea bună. Numai că vor trebui să se suporte reciproc încă o bucată de vreme, adică încă cel puțin... șapte ani?! VAAAI!!! De astă doarme; ca să treacă timpul mai repede.

¹ În sistemul școlar francez, anii de gimnaziu sunt numerotați în sens descrescător, de la clasa a șasea până la clasa a treia. Așadar, clasa a șasea corespunde, în sistemul școlar românesc, clasei a cincea (n. red.).

Vautré sur sa table au fond du fond de la classe, il resp sent le sommeil le gagner. Il est fatigué de la télé d'hier soir trop tard, affamé du petit déjeuner pas pris, dégoûté de la journée d'ennui qui déjà l'enlise. Loin, très loin, la voix du prof continue sa berceuse monocorde...

Quand soudain, un cri déchire sa douce somnolence et le fait brusquement sursauter. C'est le professeur qui l'interpelle brutalement :

— Qu'en dit Dan ?

Mais Dan n'en dit rien ! Dan dort ! Dan ne sait même pas de quoi on parle, ce qu'est ce « en » sur lequel il doit donner son avis. Prudemment, il reste coi, tapi dans son coin, espérant que M. Losof reprendra son cours et oubliera à la fois sa question et son existence. Hélas, de nouveau, s'élève la voix stridente de l'enseignant, impatiente maintenant, frisant l'énerverement :

— QU'EN DIT DAN ?

Rien à faire ! Impossible de dormir tranquille. Il va falloir répondre. Seulement, que dire quand on n'a rien à dire ? « Lâche-moi un peu » exprimerait bien le fond de sa pensée, mais risquerait de lui attirer de sérieux ennuis. Pareil pour « va te faire voir ». « Non », ou plutôt « NON !!! », serait clair, net et direct. Mais il ne vaut mieux pas commencer l'année comme ça.

Tolănit pe banca lui din fundul clasei, simte cum îl ia somnul. E obosit după seara târzie în fața televizorului, flămând după un mic dejun nemâncat, scârbit de ziua plăcute care s-a împotmolit deja. De parte, foarte departe, vocea profului își continuă cântecul monoton de leagăn...

Deodată, un strigăt destramă dulcea lui somnolență și îl face să tresără. Este profesorul, care îl ia ca din oală:

— Dan ce zice despre asta?

Dar Dan nu zice nimic despre asta! Dan doarme! Dan nici măcar nu știe despre ce se vorbește, ce e chestia „asta“ despre care trebuie să-și dea cu părere. Prudent, rămâne tacut, ghemuit în cotonul lui, sperând că domnul Losof își va relua ora și va uita și de întrebare, și de existența lui. Din păcate, se înaltă din nou vocea stridentă a dascălului, de data asta nerăbdătoare, aproape exasperată:

— DAN CE ZICE DESPRE ASTA?

N-avea ce face! Nicio șansă să doarmă liniștit. Va trebui să răspundă. Dar ce să spui când nu ai nimic de spus? „Mai lasă-mă în pace“ ar surprinde bine gândurile lui, dar ar risca să-i aducă pe cap necazuri serioase. La fel și „ia mai caută-mă în altă parte“. „Nu“ sau mai curând „NU!!!“ ar fi limpede, scurt și la obiect. Dar mai bine să nu înceapă aşa anul.

Alors, Dany lève la main et prudemment, lâchement, il répond avec lassitude :

— Oui...

Immédiatement, le professeur explose de joie et le félicite.

— Ah, bravo ! C'est très bien, jubile-t-il. Enfin quelqu'un qui ose !

Qui ose quoi ?! Dans quel guêpier vient-il de se fourrer ? Dany, effaré, voit l'enseignant inscrire avec délectation son nom au tableau. D'autres élèves lèvent la main et bientôt il y a cinq nouveaux noms sous le sien, deux garçons et trois filles. C'est quoi ? Un carnet de bal ? Une liste de mariage ?

Pas du tout. Ce sont les noms des...

— ... candidats aux élections de délégués, proclame M. Losof, satisfait.

Candidat ? Qu'en dit Dan ? Dan dit non ! Dan ne veut pas ! Ni être candidat, ni être élu, ni être délégué ! C'est bon pour les bons, c'est bon pour les bouffons. Lui, il est un dur et il est contre, contre tout.

Et contre tous...

Mais c'est trop tard : c'est écrit.

C'est pourri !

Aşa că Dany ridică mâna și, prudent, temător, răspunde fără vlagă:

— Da...

Tot în clipa aceea profesorul explodează de bucurie și îl felicită.

— Ah, bravo! Foarte bine, jubilează el. În sfârșit cineva care îndrăznește!

Care îndrăznește ce? În ce capcană a căzut? Îngrozit, Dany îl vede pe dascăl scriindu-i cu încântare numele pe tablă. Ridică mâna și alți elevi și, în scurtă vreme, sub numele lui apar alte cinci: doi băieți și trei fete. Ce-i asta? Un carnet de bal? O listă de invitați la nuntă?

Nici pomeneală. Sunt numele...

— ...Candidaților la alegerile pentru reprezentanții elevilor, proclamă satisfăcut domnul Losof.

Candidat? Dan ce zice despre asta? Dan zice nu! Dan nu vrea! Nici să fie candidat, nici să fie ales, nici să fie reprezentant! O fi un lucru bun pentru cei buni, o fi un lucru bun pentru bufoni. Dar el e un tip dur și e împotrivă, împotriva a toate câte sunt.

Și împotriva tuturor...

Dar e prea târziu: a fost scris.

Nașpa!

Chapitre 2 Pas pour moi!

M. Losof a demandé aux six candidats de préparer un petit discours pour se présenter, détailler leur programme et convaincre les autres élèves de voter pour eux. Dany, bien sûr, ne prépare rien. Lui ne veut pas attirer les électeurs, au contraire, il veut les dégoûter !

Le jour fatidique, l'un après l'autre les candidats se lèvent et, le cœur battant, prennent la parole devant le reste de la classe. Dylan fait son important, Léa sa sérieuse, Maryam fait le clown et Ilies le timide. Cynthia, elle, se lance dans une envolée digne d'une professionnelle de la politique, sous le regard brièvement admiratif de Dany. Mais très vite elle l'énerve tellement

Capitolul 2 Nu-i de mine!

Dominul Losof le-a cerut celor şase candidaţi să-şi pregătească un mic discurs de prezentare, în care să-şi detalieze programul şi să-i convingă pe ceilalți elevi să voteze pentru ei. Dany nu pregăteşte nimic, desigur. Nu vrea să atragă alegătorii, dimpotrivă, vrea să-i gonească!

În ziua fatidică, candidații se ridică unul după altul și, cu inima bubeind, iau cuvântul în fața restului clasei. Dylan se dă mare, Léa se dă serioasă, Maryam face pe clovnul, iar Ilies, pe timidul. Cât despre Cynthia, ea se lansează într-o tiradă demnă de o profesionistă a politicii, sub privirea pentru scurt timp admirativă a lui Dany. Dar în scurtă vreme a ajuns să-l enerveze aşa de tare,